

STANDARD UNECE FFV-28

za trženje in nadzor nad tržno kakovostjo

PAPRIKE

IZDAJA 2010

ZDRUŽENI NARODI
New York in Ženeva, 2010

OPOMBA

Delovna skupina za standarde kakovosti v kmetijstvu

Standardi tržne kakovosti, ki jih je pripravila Delovna skupina za standarde kakovosti v kmetijstvu pri Ekonomski komisiji Združenih narodov za Evropo (UNECE), pomagajo spodbujati mednarodno trgovino, pospeševati proizvodnjo visoke kakovosti, izboljševati donosnost in ščititi koristi potrošnikov. Standarde UNECE uporabljajo vlade, proizvajalci, trgovci, uvozniki in izvozniki ter druge mednarodne organizacije. Zajemajo širok obseg kmetijskih proizvodov, vključno s svežim sadjem in zelenjavo, suhimi in posušenimi proizvodi, semenskim krompirjem, rezanim cvetjem, jajci in jajčnimi izdelki.

Pri dejavnostih delovne skupine lahko enakopravno sodelujejo vse članice Združenih narodov. Prosimo, da za več informacij o standardih v kmetijstvu obiščete našo spletno stran <www.unece.org/trade/agr>.

Sedanji pregledani standard za papriko temelji na dokumentu ECE/TRADE/C/WP.7/2009/6, ki ga je pregledala in sprejela delovna skupina na svoji 66. seji.

Uporabljene oznake in predstavitve gradiva v tej publikaciji ne izražajo kakršnega koli mnenja Sekretariata Združenih narodov o pravnem statusu katere koli države, ozemlja, mesta ali območja ali njegovih organov ali o razmejitvi njegovih meja. Navedba imen podjetij ali trgovskih proizvodov ne pomeni, da so jih Združeni narodi potrdili.

Vse gradivo se sme brezplačno navajati ali ponovno tiskati, vendar je treba navesti vir.

S kakršnimi koli opombami ali poizvedbami se, prosimo, obrnite na:

Agricultural Standards Unit
Trade and Timber Division
United Nations Economic Commission for Europe
Palais des Nations
CH-1211 Geneva 10, Switzerland
E-naslov: agristandards@unece.org

Standard FFV-28 UNECE za trženje in nadzor nad tržno kakovostjo paprike

I. Opredelitev proizvoda

Ta standard se uporablja za papriko sort¹ (kultivarjev), vzgojenih iz *Capsicum annuum* L, ki se potrošnikom dobavlja sveža, ne pa za papriko, namenjeno za industrijsko predelavo.

II. Določbe o kakovosti

Namen tega standarda je opredeliti zahteve glede kakovosti za papriko v fazi izvoznega nadzora po pripravi in pakiranju.

Če pa se uporablja v fazah po izvozu, sme paprika glede na zahteve standarda kazati:

- neznatno pomanjkanje svežosti in čvrstosti,
- paprika, uvrščena v razreda, ki nista razred "ekstra", pa neznatno kvarjenje zaradi njenega razvoja in pokvarljivosti.

Lastnik/prodajalec proizvodov takih plodov ne sme razstavljeti ali jo ponuditi v prodajo ali dostaviti ali tržiti drugače kakor v skladu s tem standardom. Odgovoren je za spoštovanje te skladnosti.

A. Minimalne zahteve

Ob upoštevanju posebnih določb za vsak razred in dovoljenih odstopanj mora biti paprika v vseh razredih:

- nepoškodovana,
- zdrava; izločena je paprika, ki zaradi gnitja ali kvarjenja ni primerna za uživanje,
- čista, praktično brez vsake vidne tuje snovi,
- svežega videza,
- čvrsta,
- praktično brez škodljivcev,
- brez poškodb, ki bi jih na mesu povzročili škodljivci,
- brez poškodb, ki bi jih povzročila nizka temperatura ali pozeba,
- s pecljem; pecelj mora biti lepo odrezan in čašica nepoškodovana,
- brez neobičajne zunanje vlage,
- brez kakršnega koli tujega vonja in/ali okusa.

Razvitost in stanje paprike morata biti taka, da:

- prenese prevoz in ravnanje z njo,
- prispe v namembni kraj v zadovoljivem stanju.

¹ Nekaterе sorte paprike imajo lahko pekoč okus.
Datum izdaje: 24. januar 2011

B. Razvrstitev

Paprika se razvršča v tri razrede:

(i) Razred "ekstra"

Paprika v tem razredu mora biti odlične kakovosti. Biti mora značilna za sorto in/ali tržni tip.

Biti mora brez pomanjkljivosti, razen zelo neznatnih površinskih pomanjkljivosti, če to ne vpliva na splošni videz plodov, kakovost, sposobnost ohranjanja kakovosti in predstavitev v enoti pakiranja.

(ii) I. razred

Paprika v tem razredu mora biti dobre kakovosti. Biti mora značilna za sorto in/ali tržni tip.

Dovoljene so lahko te nezkatne pomanjkljivosti, če to ne vpliva na splošni videz plodov, kakovost, sposobnost ohranjanja kakovosti in predstavitev v enoti pakiranja:

- nezkatne pomanjkljivosti v obliki,
- nezkatna posrebitev ali poškodbe, ki jih povzroči trips, na največ 1/3 celotne površine,
- nezkatne poškodbe kože, kot so:
 - vdolbine, praske, sončni ožigi ali sledovi otiskov, ki ne smejo presegati 2 cm v dolžino pri poškodbah podolgovate oblike in 1 cm² pri drugih poškodbah, ali
 - suhe površinske razpoke na skupaj največ 1/8 celotne površine,
- nezkatno poškodovan pecelj.

(iii) II. razred

V ta razred se uvršča paprika, ki ne izpolnjuje zahtev za uvrstitev v višja razreda, izpolnjuje pa zgoraj določene minimalne zahteve.

Dovolijo se lahko te nepravilnosti, če paprika ohrani temeljne značilnosti glede kakovosti, sposobnosti ohranjanja kakovosti in predstavitev:

- pomanjkljivosti v obliki,
- posrebitev ali poškodbe, ki jih povzroči trips, na največ 2/3 celotne površine,
- poškodbe kože, kot so:
 - vdolbine, praske, sončni ožigi, otiski in zarasle poškodbe, ki ne smejo presegati 4 cm v dolžino pri poškodbah podolgovate oblike in 2,5 cm² celotne površine pri drugih poškodbah, ali
 - suhe površinske razpoke na skupaj največ 1/4 celotne površine,
- poškodba cvetnega konca na največ 1 cm²,
- ovenelost na največ 1/3 površine,
- poškodovana pecelj in čašica, če je meso v njuni okolici nepoškodovano.

III. Določbe o velikosti

Velikost se določi z največjim premerom ekvatorialnega dela ali maso.

Da se zagotovi izenačenost po velikosti, sme biti razlika v velikosti plodov v isti enoti pakiranja največ:

- (a) za papriko, katere velikost se določi s premerom:
- 20 mm;

- (b) za papriko, katere velikost se določi z maso:
- 30 g, če najtežja paprika tehta 180 g ali manj,
 - 40 g, če najmanjša paprika tehta več kot 180 g.

Podolgovata paprika mora biti dovolj izenačena po dolžini.

Izenačenost po velikosti za II. razred ni obvezna.

IV. Določbe o dovoljenih odstopanjih

Na vseh stopnjah trženja so v vsaki enoti pakiranja za plodove, ki ne izpolnjujejo zahtev za navedeni razred, dovoljena odstopanja glede kakovosti in velikosti.

A. Dovoljena odstopanja glede kakovosti

(i) Razred "ekstra"

Dovoljeno je, da skupno odstopa po številu ali masi 5 % paprike, ki ne izpolnjuje zahtev za ta razred, izpolnjujejo pa zahteve za I. razred. Pri tem odstopanju je lahko skupno največ 0,5 % plodov, ki izpolnjujejo zahteve glede kakovosti za II. razred.

(ii) I. razred

Dovoljeno je, da skupno odstopa po številu ali masi 10 % paprike, ki ne izpolnjuje zahtev za ta razred, izpolnjuje pa zahteve za II. razred. Pri tem odstopanju je lahko skupno največ 1 % plodov, ki ne izpolnjujejo niti zahtev glede kakovosti za II. razred niti minimalnih zahtev, ali nagnitih plodov.

(iii) II. razred

Dovoljeno je, da skupno odstopa po številu ali masi 10 % paprike, ki ne izpolnjuje niti zahtev za ta razred niti minimalnih zahtev. Pri tem odstopanju je lahko skupno največ 2 % nagnitih plodov.

B. Dovoljena odstopanja glede velikosti

Za vse razrede (pri sortiranju po velikosti): dovoljeno je, da skupno odstopa po številu ali masi 10 % paprike, ki ne izpolnjuje zahtev glede velikosti.

V. Določbe o predstavitvi

A. Izenačenost

Vsebina vsake enote pakiranja mora biti izenačena in mora vsebovati le papriko istega porekla, sorte ali tržnega tipa, kakovosti, velikosti (pri sortiranju po velikosti), v razredu "ekstra" in I. razredu pa v precejšnji meri iste stopnje razvitosti in obarvanosti.

Vendar se lahko mešanica paprike izrazito različnih barv in/ali tržnih tipov pakira skupaj v enoti pakiranja, če so plodovi izenačeni po kakovosti, za vsak tržni tip in/ali barvo pa po poreklu.

Vidni del vsebine enote pakiranja mora biti reprezentativen za celotno vsebino.

B. Embalaža

Paprika mora biti pakirana tako, da je ustrezno zaščitena.

Notranji material enote pakiranja mora biti čist in take kakovosti, da preprečuje poškodbe plodov od zunaj ali znotraj. Dovoljena je uporaba materiala, zlasti papirja ali žigov s trgovskimi oznakami, če se pri tiskanju ali etiketiranju uporablja nestrupeno črnilo ali lepilo.

Nalepke, ki so posamično nalepljene na plod, morajo biti take, da njihova odstranitev ne pusti nobenih vidnih sledov lepila ali poškodb na površini.

Enote pakiranja ne smejo vsebovati nobene tuje snovi.

VI. Določbe o označevanju

Vsaka enota pakiranja² mora imeti na isti strani enote pakiranja natisnjene te čitljive in neizbrisljive oznake, ki so vidne od zunaj:

A. Identifikacija

Pakirnica in/ali odpravnik/pošiljatelj:

Ime in dejanski naslov (npr. ulica/mesto/regija/poštna številka in država, če se razlikuje od države porekla) ali kodna oznaka, ki jo je uradno priznal državni organ.³

B. Vrsta proizvoda

- "Paprika", če vsebina ni vidna od zunaj.
- "Mešanica paprike" ali ustrezno poimenovanje, če prodajne enote vsebujejo mešanico paprike izrazito različnih tržnih tipov in/ali barv. Če plodovi niso vidni od zunaj, je treba navesti tržne tipe in/ali barve ter količino primerkov posameznega tipa oziroma barve v enoti pakiranja.

C. Poreklo proizvoda

- Država porekla⁴ in neobvezno območje pridelave ali nacionalno, regionalno ali lokalno krajevno ime.
- Pri mešanici paprike izrazito različnih tržnih tipov in/ali barv različnega porekla je navedba vsake države porekla poleg imena tržnega tipa in/ali barve.

D. Prodajne označbe

- Razred.
- Velikost (pri sortiranju po velikosti), izražena z najmanjšim in največjim premerom ali z najmanjšo in največjo maso.
- Število enot (neobvezno).
- Po potrebi "pekoča paprika" ali podobna oznaka.

E. Uradni kontrolni znak (neobvezno)

Sprejeto leta 1969.

Zadnjič pregledano leta 2010.

Ekonomska komisija Združenih narodov za Evropo (UNECE) je objavila pojasnjevalno ilustrirano brošuro o uporabi tega standarda. Publikacijo je mogoče dobiti v knjigarni UNECE na: www.unece.org/trade/agr/welcome.htm.

² Te določbe o označevanju ne veljajo za prodajno embalažo, ponujeno v enotah pakiranja.

³ Notranje zakonodaje številnih držav zahtevajo izrecno navedbo imena in naslova. Kadar pa je uporabljena kodna oznaka, je treba poleg nje navesti "pakirnica in/ali odpravnik (ali ustrezne okrajšave)", pred njo pa (črkovno) kodo države/ozemlja po ISO 3166, in sicer države porekla oz. države, ki je priznala kodno oznako.

⁴ Navesti je treba polno ali običajno uporabljeno ime.